

Kalbi Ölümden Irak Et

– *Stygain* · 21 Temmuz 2017

KALBİ ÖLÜMDEN IRAK ET

Günah kazanı hiç durmaksızın kaynar

Şeytan ateşi korladıkça aşınır yaralar

Kader gün geçtikçe hayat sayfamı karalar

Bir gün kapkara olur o üzerine yığılmış topraklar

İnsan doymak bilmeyen bir günahkar

Günah tadını eksiltmez insan hep batar

Savaş yoksulluğu, kana bulamış insan oğlunu

Koşturmaktan bitkin düştü tüm ayaklar

Çocuklarla savaşlar verir düşmanlar

Düştükleri durumun alçaklığını farkına varamazlar

Sonu belli değildir son nedir bitmez savaşlar

Kana bulanır ordular ve yıkık dökük duvarlar

Altında kalmış hayatı tadamadan ölen masum çocuklar

Geceleri kör dolaşan körpe insanlar

Ne anlamı savaşın hayatın tadını acı yerinden almışım

Tadına varılamayan günlerin güzel kokusunda kalmışım

Boşa sallandı bu salda kürekler

Yenilmez fakat cansız atar yürekler

Kefensiz gömüldü toprağa ah bu melekler

Bak sağım solumda beni bende tartan teraziler

*Sal kurşunlarını kalbime tek tek eritsin ruhumu

Affet yaşanacak günler çok bu kalbi ölümden irak et

Su akar sessiz sessiz yolumun önünde aslanlar kafessiz

Dönüşüm yok geriye yoluma koşarım çaresiz

Sal yağmuru bulutum sayfalarımın aksın gitsin mürekkebin

Bende zaten bittim canımı azraile kaptırdım

Yıllardır yazılmakta imtihanım yoktur kaçacak yerim

Kızgınlığımla bırakmıştım notumu hocalarıma aciz ve miskin

Kalemi elden bıraktın mı umarım sözün bitmiştir

Sözümün özüne var isterdim fakat aklın gitmişti

Layık değilsin cümlelerime sözlerim kapandı içine

Haydi sende kalk yürü alışkınım gidişine

Etrafım kaostan darma duman

Dağılmakta şehrim yalpalanır bak işte kalbim kırıldı üzerine düşen bombadan

Yalnızlığımla bin savaşın içinde bir başına yalpalan

Emir altında çalışandır bu özgürlüğünü yıllar önce kaybetmiş insan

Sahte tablolar da anlatıldı mutluluk denen hisler

Panolardan resim edildi umutsuz yüzler

Uykusuzluktan kana bulandı gözler

Kurşunlarım bitti kendini ölüme terk etti soluksuz nefesler

Solumum dar ağacında asılmış bir ihtiyaç kaybı

İnsan hep bu ihtiyacı boşa harcadı

Gereksiz boş laflar ağızdan çıktı

Bir dil yüzünden herkes günaha battı

*Sal kurşunlarını kalbime tek tek eritsin ruhumu

Affet yaşanacak günler çok bu kalbi ölümden irak et

Su akar sessiz sessiz yolumun önünde aslanlar kafessiz

Dönüşüm yok geriye yoluma koşarım çaresiz